

URHEILU

JÄÄKIEKON MM-KISAT

Siinäkö se sitten olikin?

MM-95: Kymmenen vuoden krapula alkaa hellittää.

Joumi Huttunen

– Se on siinä!

On äitiensä 7. toukokuuta armon vuonna 1995. Antero Mertaranta huutaa Tukholman Globenin uumenista klassisen sloganinsa. Suomi on voittonut ensimmäisen jääkiekon maailmanmestaruutensa miesten tasolla. Vuosien trauma ja patoutumat purkautuvat.

Maa sekoo, eikä mikään ole kuin ennen.

Kiekkokansa uppoo joukkopsykoosiin; ikuisen menestyksen illuusion.

Kymmenen kevättä myöhemmin lasketaan mestaruuden jälkeistä satoa: kolme hopeaa, yksi pronssi, yksi neljäs sija, kolme kertaa viides, kerran kuudes. Yksi olympiapronssi ja maailmanmestaruuden kakkosista.

Lähtökohdista Tukholma 1995. Ensimmäinen – ja edelleen ainoa – mestaruus.

Siinäkö se sitten oli? Ajatuskissa oli, että juhlia tulee kyllä lisäksi, seuraavana keväänä ja sitä seuraavana. Ei se ollutkaan niin helppoa. (Ville Peltonen)

Sädekehästä säälilultaan

Suomi-kiekon mielipideilmasto on muuttunut sitä mukaa, kun Globenin kultaiseen kevääseen on saatu viittä.

Ja perisuomalaiseen tapan tunteiden aallonharja on lakaisut ääripäästä toiseen. Mestaruuden kymmenvuotisjuhlien alla sädekehän saanut saavutusta on analysoitu kahdelta kantilta: yhtä lailla upeana ja ansaittuna läpimurtona suurten kiekkomaitten joukkoon kuin olosuhteiden tarjoamana sattumien summana.

Viime viikonvaihteelta Iita-Sanomien lanseerasi mestaruuden säälilullaksi ja poppamieheksi nostetun päävalmentaja Curre Lindströmin kuplaksi.

Peruste oli vanha tuttu: kisoissa ei nähty ainoatakaan NHL-pe-

laajaa. Taalialla oli koko edeltävän syksyn telakalla ja kausi Pohjois-Amerikassa käynnistyi vasta helmikuun alussa. Suomi hyötyi monien mielestä tilanteesta eniten.

Saksalaisesta olutkuppilasta edellisellä keväänä löydetyn Lindströmin nähtiin taas tulleen vain oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Suomella oli kasvussa Saku Koivun johdolla erittäin lahjakas nuorten pelaajien sukupolvi. Skeptikkojen mielestä oli aivan yhdenkertainen, joka leijonien vaihto-oissa loppujen lopuksi häiri.

Tämäkin on ehditty sanoa jo ääneen: Suomi voitti maailmanmestaruuden Lindströmistä huolimatta.

Niin ne ajat muuttuvat.

"Ei koskaan vastaavaa"

Hockey-lehden päätoimittajan Risto Pakarisen viikko sitten julkaistu kirja *Joukkue vailla vertaa – kymmenen vuotta maailmanmestaruudesta* tarjoaa toisenlaisen näkökulman historialliseen mestaruuteen.

Pakarinen on haastatellut kirjaansa MM-joukkueen kaikki pelaajat – ja Lindströmin sekä kaksovalmentajia Hannu Aravirran. Kirjan kautta valottuu kuva suomalaisittain täysin uniikin joukkueen omannestä ja vahvasti yhteenkasaantuneesta ryhmästä, joka sai siemenperunan mestaruuteen jo edelliskeväänä Milanon MM-kisoissa.

Vaikka sen jälkeenkin on ollut hyviä ryhmiä ja joukkueita, jotka ovat kasvaneet kiinteiksi kisojen aikana, samanlaisen kiinteiteen ei pääse koskaan enää. Niin se vain on. (Hannu Aravirta)

Lindströmin kuva valmentajana avartuu ja monipuolistuu pelaajien kommenttien kautta. Samalla väistyy kuva pelkästään yökeroissa viihtyneestä pellehermannista.

Ruotsalaisella ei ollut omaa pe-

laajataustaa – ja hän pysyi luistimilla häidin tuskin pystyssä. Taktikkona ja joukkueen koheesion rakentajana pelaajat nostavat Lindströmin kuitenkin arvoonsa.

Curre toi uuden pelisysteemin. Ei hänen valmennustyylinsä ollut ollenkaan pelkkää puhetta. Pelityyli ei ollut helppo. Se vaati pelaajalta aika paljon peliälyä. Joukkueesta varmaan karsiutui pois sellaisia pelaajia, jotka eivät pystyneet pelaamaan sitä. (Erik Hämäläinen)

Lindströmin aikakaudella maajoukkueen turnausohjelman tuotiin myös mitä erilaisimpia välipäivien rentoja. Milloin oltiin ratsastamassa, milloin purjehtimassa.

Pelaajat suhtautuivat tapahtumiin ensin ristiriitaisesti, mutta kun moien show oli uutta ja peli kulki, niin kaikki otettiin vastaan avoimesti.

Me kävimme katsomassa hevosen astutustakin, mikä oli... no, vieläkin voin kuulla korvissani kavioiden kopseet, kun hevonen tulee astumaan. En tiedä, haluaisinko nähdä sitä enää, mutta ainakin se oli emmenkokemonta. (Antti Törnänen)

Extreme-tapahtumilla oli varjopuolensakin. Italian kisoissa Jere Lehtinen putosi hevosen selästä ja oli katkaista jalkansa.

Tukholmassa joukkue purjehti keskellä takatalven myrskyä. Joukkueen lääkäri Juhani Ikonen sai jakaa huulet sinisinä hotellin palanella pelaajilla kaikki sallitut dropit.

Aika aikaa kutakin

Lindströmin ja kiekkoileijien kuherruskuukausi jäi loppujen lopuksi lyhyeksi: tuloksellisesti mitattuna se kesti keväästä 1994 kevääseen 1995.

Monien mielestä Suomi pelasi sekä Lillehammerin olympiaturnauksessa helmikuussa 1994 että Milanon MM-keväässä kaksi kuukautta myöhemmin kaikkien aikojen luovinta, monipuolista

ja näyttävintä jääkiekkokausen. Kanada vei finaalin rangaistuslaukauskilpailussa, mutta siemen seuraavan vuoden mestaruudelle oli kylvetty.

Tukholman jälkeen mopo karkasi kuitenkin käsistä – itse asiassa välittömästi Senaatintorin juhlien jälkeen. Yön yli juhlitettiin pelaajat vietin tummine silmälasineen MTV3:n organisoimaan huutokauppaan; vieläpä suoraan lähetykseen.

Se oli jollain tavalla surullinen tilanne, olimme vähän kuin karjaa. Kun Curre rupesi myymään mitaleita, niin tuntui, että mopo oli vähän karkeamassa. (Sami Kapanen)

Pelaajia vietin viikkotolkulla tilaisuudesta toiseen. MM-pokaali kävi näytillä muun muassa Yli-vieskan torilla 2000 ihmisen ihmeteltävänä.

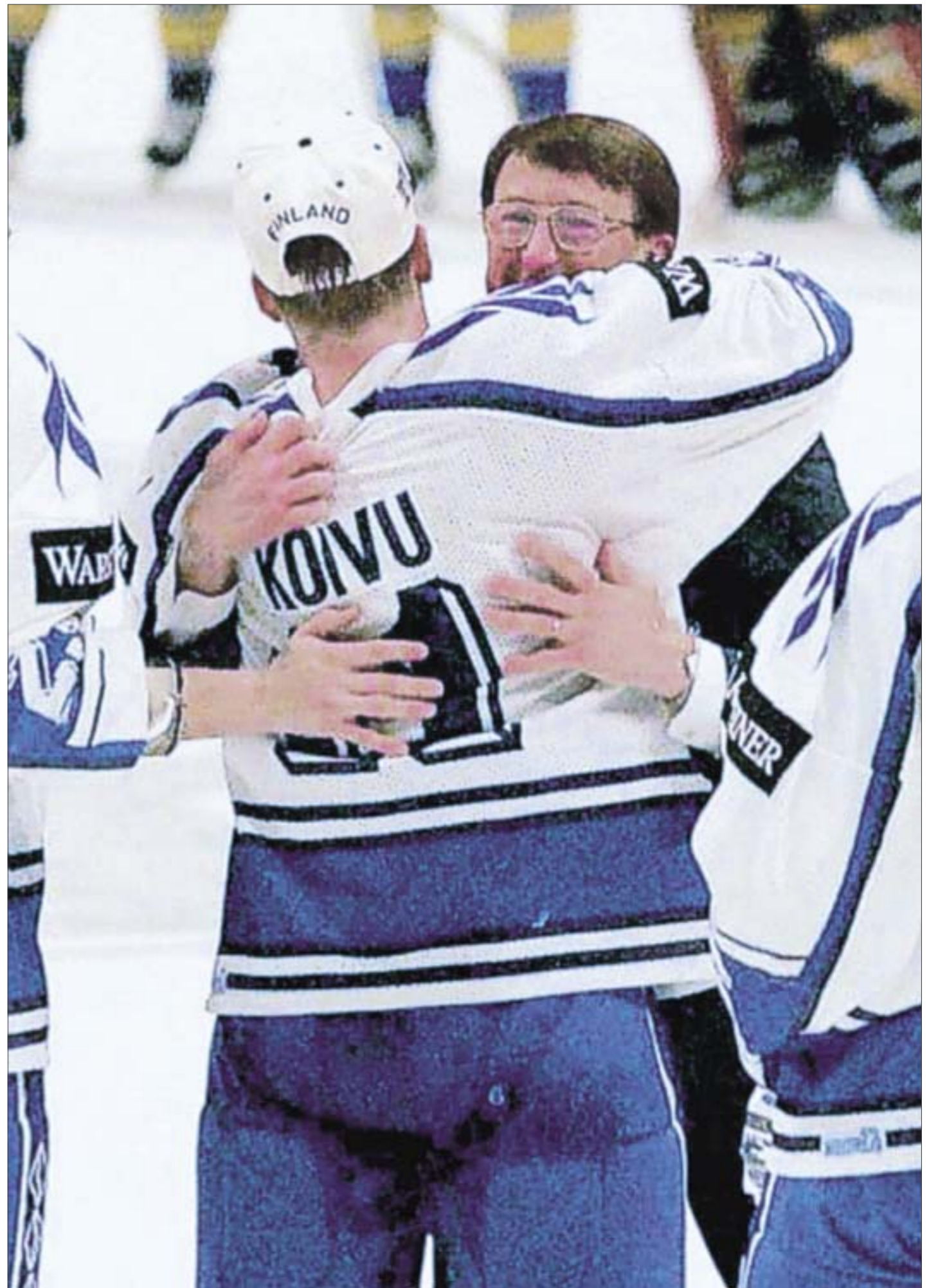
Kummola oli soittanut sinne lehdistön paikalle. Minä olin ajatellut vain käydä appiukon luona näyttämässä pokaalia, kun perhe oli siellä. Sittenhän Juti kiersi Suomea koko kesän. (Mika Nieminen)

Lindström toimi A-maajoukkueen päävalmentajana vielä Wienin MM-kisoissa 1996 ja Helsingissä vuotta myöhemmin. NHL-pelaajien ryydittämät joukkueet eivät kuitenkaan syyntyneet enää välipäivien karting-ajeluihin ja menesty jäi haaveeksi. Ideapankkinsa tyhjentänyt päävalmentaja meni itsekin hapaalle.

Mestaruus synnytti paljon hyvää lajille, mutta kasvua ei kaikin osin hallittu. Moni ottaa tältä lajilta, mutta kuinka moni antaa sille? (Raimo Numminen)

Aika aikaa kutakin. Kymmenen vuotta. Ehkä se mestaruuskrapula alkaa hellittää – vähitellen.

• Kursivoidut tekstit Risto Pakarisen kirjasta *Joukkue vailla vertaa – kymmenen vuotta maailmanmestaruudesta* (Finnjowell 2005).

Aika entinen ei koskaan enää palaa. Vai palaako? KUVA: OLLI HERRANEN

Jääkiekon MM-kisojen lohkot ja otteluohjelma

Alkulohkot Jokaisen lohkon kolme parasta jatkosarjoihin

Lohko A – Wien	Lohko B – Innsbruck	Lohko C – Innsbruck	Lohko D – Wien
Valko-Venäjä, Venäjä, Itävalta, Slovakia	Latvia, Kanada, Slovenia	Suomi, Tanska, Ukraina, Ruotsi	Sveitsi, Tšekki, Saksa, Kazakstan
Kierros 1 La 30.4. 17.15 Venäjä–Itävalta 21.15 Slovakia–Valko-Venäjä	Kierros 1 La 30.4. / su 1.5. 17.15 Latvia–Kanada 21.15 USA–Slovenia (su 1.5.)	Kierros 1 La 30.4. / su 1.5. 21.15 Suomi–Tanska 21.15 Ukraina–Ruotsi (su 1.5.)	Kierros 1 Su 1.5. 17.15 Sveitsi–Tšekki 21.15 Saksa–Kazakstan
Kierros 2 Ma 2.5. 17.15 Slovakia–Venäjä 21.15 Valko-Venäjä–Itävalta	Kierros 2 Ti 3.5. 17.15 Kanada–Slovenia 21.15 USA–Latvia	Kierros 2 Ma 2.5. 17.15 Suomi–Ukraina 21.15 Ruotsi–Tanska	Kierros 2 Ti 3.5. 17.15 Tšekki–Sveitsi 21.15 Tšekki–Saksa
Kierros 3 Ke 4.5. 17.15 Venäjä–Valko-Venäjä 21.15 Itävalta–Slovakia	Kierros 3 To 5.5. 17.15 Slovenia–Latvia 21.15 Kanada–USA	Kierros 3 Ke 4.5. 17.15 Tanska–Ukraina 21.15 Ruotsi–Suomi	Kierros 3 To 5.5. 17.15 Tšekki–Kazakstan 21.15 Saksa–Sveitsi

Putoamissarja Viimeiseksi ja toiseksi viimeiseksi jääneet putoavat MM-kisojen B-sarjaan

Kierros 1 Pe 6.5. 17.15 4D–4A Wien 17.15 4B–4C Innsbruck	Kierros 2 Su 8.5. / ma 9.5. 13.15 4C–4A Innsbruck 13.15 4B–4D Innsbruck	Kierros 3 Ti 10.5. / ke 11.5. 13.15 4D–4C Innsbruck 21.15 4A–4B Innsbruck
---	--	--

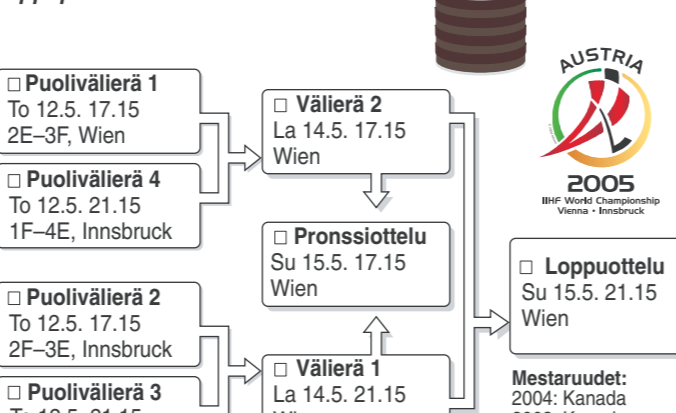
Jatkosarjat

Joukkueet tuovat mukanaan jatkosarjajoukkueita vastaan pelatuissa alkulohko-otteluissa saamansa pisteet. Kummankin lohkon neljä parasta jatkoon

Lohko E – Wien	Lohko F – Innsbruck
Kierros 1 Perjantai 6.5. 21.15 2A–2D Lauantai 7.5. 17.15 3A–3D Lauantai 7.5. 21.15 1A–1D	Kierros 1 Perjantai 6.5. 21.15 2B–2C Lauantai 7.5. 17.15 3B–3C Lauantai 7.5. 21.15 1B–1C
Kierros 2 Sunnuntai 8.5. 17.15 1A–2D Sunnuntai 8.5. 21.15 3D–1A Maanantai 9.5. 17.15 2A–3D	Kierros 2 Sunnuntai 8.5. 17.15 1B–2C Sunnuntai 8.5. 21.15 1C–2B Maanantai 9.5. 17.15 2B–3C
Kierros 3 Maanantai 9.5. 21.15 2D–3A Tiistai 10.5. 17.15 3D–1A Tiistai 10.5. 21.15 1D–3A	Kierros 3 Maanantai 9.5. 21.15 2C–3B Tiistai 10.5. 17.15 3C–1B Tiistai 10.5. 21.15 1C–3B

* Puolivälivierajärjestelyt lähtevät siitä, että Itävalta ei ole enää mukana. Mikäli Itävalta kuitenkin pääsee kahdeksan parhaan joukkoon pelaa se puolivälivieränsä torstaina Wienissä klo 21.15.

Loppupelit*

Mestaruudet: 2004: Kanada 2003: Kanada 2002: Slovakia 2001: Tšekki

Euroopan vastaiskun aika

Kanada on hallinnut viime vuosien arvokisoja.

HELSINKI
Retna Rautainen / STT

Lauantaina alkava jääkiekkolohko MM-turnaus on monen mielestä laadukkaampi kuin vuosiin. Kun NHL:n työsuolku venyi vähintään kauden 2004–2005 mittaiseksi, Itävallan MM-kisapaikkakunnille Wieniin ja Innsbruckiin vapautuu periaatteessa mukava määrä NHL:ssä nimeä hankkineita tähtipelaajia.

Periaate on eri kuin käytäntö. Esimerkiksi Ruotsin ja Suomen maajoukkueiden valmennusjohto on joutunut nostamaan kädet ylös, kun NHL-taustaisia pelaajia on kielletty MM-edustusesta, joka mihinkään syihin vedoten. Ruotsin päävalmentaja Bengt Åke Gustafsson olisi mielusti nähty MM-joukkueensa vahvistuksina mm. Peter Forsbergin ja Mats Sundinin, Suomen ykköskäskijä Erikka Westerlund ainakin Saku Koivun ja maalivahti Miikka Kiprusoffin.

Tähtiä tuikkii MM-Itävallassa, heistä kirkkaimpana kuusinkertainen NHL:n runkosarjan pistepörssin voittaja, Tšekin Jaromir Jagr. Tšekki on muutenkin kisoissa kovalla ryhmällä: päävalmentaja Vladimir Ruzickan maanantaina nimeämistä MM-miehistöstä peräti 15 pelaajaa oli mukana viime syksynä Tšekin maailmanmestaruusryhmässä.

Pohjois-Amerikka kiekkomatinta

Viime vuosien arvotuntauksiin ovat vahvan leiman lyöneet pohjoisamerikkalaiset joukkueet. Slovakian 2002 yllättäen voittoa MM-kullan jälkeen kaksi viime maailmanmestaruutta on mennyt

Ilya Kovaltshuk on Venäjän ykköspysy. KUVA: TUOMAS HEIKKILÄ

Kanadaan. Lisäksi Kanada voitti olympiakultaa Salt Lake Cityn talvikisoissa 2002 ja viime syksynä Torontoon huipentuneen maailmanmestaruuden.

USA on säestännyt Kanadaa hyvin. USA pelasi Kanadaa vastaan olympiakisojen loppuottelussa 2002, otti vuosi sitten MM-pronssia ja ylsi viime syksyn maailmanmestaruusvälieriin. Itävallan MM-turnauksessa olisi Euroopan vastaiskun aika. Kanadaa on kuitenkin hankala horjuttaa. MM-joukkueen koonnut Steve Tambellini on saanut varsinkin puolustuksen perukoille kovan luokan tilkitäjät. Kanadan maalia varjelevat kolminkertainen Stanley cup -voittaja Martin Brodeur, kaksinkertainen maailmanmestari Roberto Luongo ja NHL:n tähtikentälliseenkin yltänyt Marty Turco.

Myös Innsbruckissa samassa B-alkulohkossa Kanadan kanssa pelaava USA ottaa MM-haasteen vakavasti. Maalivahti Rick DiPietro on USA:n toiveiden takuumies. USA:n MM-ryhmään ovat tunkenet myös Suomessa tämän kauden pelanneet maalivahti Tim Thomas (Jokerit),

puolustaja Hal Gill (Lukko) ja hyökkääjä Adam Hall (KalPa).

Ruotsin tappiot MM-finaaliperinnettä

Euroopan värejä ovat viime vuosien MM-kisoissa puolustaneet pontteivimmin Slovakia ja Ruotsi. Slovakia oli maailmanmestari 2002, Ruotsi MM-hopealla 2003 ja 2004 hävittyään molemmat loppuottelut Kanadalle.

Ruotsi ja Suomi lähtevät MM-Itävallan altavastajina. Maat ovat kohdanneet MM-loppuotteluissa 1992, 1995 ja 1998. Suomessa oli vuonna 1995 Saku Koivun johdolla luistimilla erinomaisen kiekkosukupolvi, eikä Leijonien maailmanmestaruudessa ollut ihmettelemistä – etenkin, kun työsuolun vuoksi myöhässä alkanut NHL imaisi tähtipelaajat pois MM-kaukalosta.

Vuonna 1998 Ruotsilla oli johtotähtinä Forsberg ja Sundin, eikä joukkueen maailmanmestaruudessa ollut ihmettelemistä – etenkin, kun Suomi venyi turnauksessa finaaliin suhteellisen nimettömällä miehistöllä.

Tämäkertaisessa MM-tur-

nauksessa Ruotsinkin on uskotava raan työnteon voimaan, sen verran nimetön joukkue on matkassa. Suomi näytti EM-sarjan pronssipelaajilla Tšekkiä vastaan, että yhtenäisyydellä sekä tiivillä puolustus- ja maalivahtipeliä joukkue voi vaimentaa puutteita.

Oma lukunsa on Venäjä. Edesmenneen Neuvostoliiton seuraaja on julhinut maailmanmestaruutta toistaiseksi yhden kerran, 1993. Huippunimekkäitäkin kisaajoukkueet eivät ole palauttaneet Venäjää kultakantaan. NHL-tähtiä tulvinut Venäjä romahhti 2000 kotikisoissaan 11:nneksi, eikä viime vuoden kymmenes sija lisäänyt luottamusta.

Ei ihme, että maajoukkuetta MM-kisoissa luotsaava Vladimir Krikunov on Venäjän seitsemäs valmentajia viiden viime vuoden aikana. Tämän kauden maajoukkueiden EM-sarjassa Venäjä on pelannut tiivistä yhteen ja vei Ruotsia finaaleissa mennen tullen. Taiturit, kuten Pavel Datsjuk ja Aleksandr Ovetshkin ovat pelanneet joukkueelle. Se on hyvä enne.

Kari Savolainen johtaa Sloveniaa

Wesa Koistinen

Suomen maajoukkueen lisäksi sinivalkoista lippua kunnioittavia valmentajia löytyy kahdesta muustakin joukkueesta.

Jyväskylältä lähtöisin oleva Kari Savolainen on Slovenian päävalmentaja ja tamperelainen Jorma Siitarinen kuuluu Itävallan valmennustiimiin.

Varsinkin Savolainen on tuttu mies Suomessa. Hän on

toiminut JYP:n liigavalmentajana ja jääkiekkoliiton tehtävissä sekä naisten että nuorten maajoukkueiden valmentajana.

Tällä hetkellä Savolainen päätyy on liiton valmennuspäällikön tehtävään. Hän on myös päävalmentaja Erikka Westerlundin seuraaja jääkiekon kansainvälisen kehityksen johtajana Vierumäellä.